

<?xml version="1.0" ?>			
<?xml-stylesheet type="text/css" href="home.css"?>			
<Doc id="tam-w-media-		TA00002	lang="Tamil">
<Header type="text">			
<encodingDesc>			
<projectDesc>		CIIL-Tamil Corpora, Monolingual Written Text	</projectDesc>
<samplingDesc>		Simple written text only has been transcribed. Diagrams, pictures and tables have been omitted. Samples taken from page 8-9, 12-13, 16-17, 20-21, 24-25, 30-31, 34-35, 38-39, 42-43, 46-47.	</samplingDesc>
</encodingDesc>			
<sourceDesc>			
<biblStruct>			
<source>			
<category>		New categories - (1)	</category>
<subcategory>		Mass Media	</subcategory>
<text>		Book	</text>
<title>		cin'imA cintan'aikaL	</title>
<vol>			</vol>
<issue>			</issue>
</source>			
<textDes>			
<type>			</type>
<headline>			</headline>
<author>		E.kE.ceTTiyAr	</author>
<translator>			</translator>
<words>		2379	</words>
</textDes>			
<imprint>			
<pubPlace>		Chennai-India	</pubPlace>
<publisher>		cantiyA naTarAjan'	</publisher>
<pubDate>		2001	</pubDate>
</imprint>			
<idno type="CIIL code">		CIIL-65685	</idno>
<index>		TA00002	</index>
</biblStruct>			
</sourceDesc>			
<profileDesc>			
<creation>			
<date>		16-Jul-2008	</date>
<inputter>		D.Manivasuki	</inputter>
<proof>		Thennarasu, S.	</proof>
</creation>			
<langUsage>		Tamil	</langUsage>
<wsdUsage>			
<writingSystem id="ISO/IEC 10646">Universal Multiple-Octet Coded Character Set (UCS).			
</writingSystem>			
</wsdUsage>			
<textClass>			
<channel mode="w">		print	</channel>
<domain type="public">			</domain>
</textClass>			
</profileDesc>			
</Header>			

<text><body>		
<p>	சில சமயங்களில் நல்ல சினிமாப் படங்களுக்குச் சென்றால் பல கஷ்டங்கள் அனுபவிக்க நேரிடும். முதலாவது டிக்கெட் வாங்குவது. இதற்குப் பணம் மட்டும் போதாது, திறமையும் வேண்டும். குஸ்தி போட்டு, பலரை இடித்துத் தள்ளியோ, அல்லது மற்ற மனிதர்களின் தோளில் ஏறி நின்றோ டிக்கெட் வாங்கவேண்டும். இந்த முயற்சியில் சிலர் சட்டையைக் கிழித்துக் கொள்வார்கள். சிலர் மணிபர்வை இழப்பார்கள். ஆனால் சினிமா பார்க்க வேண்டுமென்ற உற்சாகத்தை யாருமே இழக்கமாட்டார்கள்.	</p>
<p>	பட்டப்பகலிலே, காயும் வெயிலிலே, தகரக் கொட்டகையில், ஓடாத விசிறிகளுக்குக் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு, மணிக்கணக்காகச் சினிமாவைப் பார்ப்பதென்றால் சுலபமான காரியமல்ல. இவ்வளவு கஷ்டங்களையும் சகித்துக்கொண்டு மக்கள் சினிமாவைப் பார்ப்பதிலிருந்து, சினிமாவுக்கு, ஜனங்கள் மனதை வசீகரிக்கும் அபாரசக்தி இருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது.	</p>
<p>	சினிமா, லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய கவலையை மாற்றுகிறது. கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குச் சந்தோஷமான பொழுதைக் கொடுக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான தொழில்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறது. லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலையைக் கொடுக்கிறது. பல கலைகளை வளர்க்க உதவுகிறது. ஒரு நாட்டுக் கலையை மற்ற நாடுகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.	</p>
<p>	சினிமா, அதிர்ஷ்டவசமாக மனித சமூகத்துக்குக் கிடைத்த ஒரு நல்ல சாதனம். அந்த சாதனத்தை ஒரு சிலர் தீய வழியில் உபயோகிப்பதைப் பார்த்து, சினிமாவே வேண்டாமென்று கூறுவது அறிவுடைமையாகாது. மிகக் கேவலமான புத்தகங்கள் வெளியாவதால், புத்தகமே படிக்கக்கூடாது என்று கூறுவது நியாயமாகுமா?	</p>
<p>	அதைப் போலவேதான் சினிமாவும். நல்ல சாதனத்தைச் சிறந்த வழியில் உபயோகித்துக் கொள்வது நமது கடமை. அதை விடுத்துக் குறை கூறுவதில் அர்த்தமேயில்லை.	</p>
<p>	சினிமா ஒரு சிறந்த சாதனம் என்பதை உலகம் ஒப்புக்கொண்டு விட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டினரும் சினிமாவைத் தங்கள் தங்கள் நன்மைக்கு உபயோகப்படுத்துகின்றனர். வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் சினிமா உபயோகப்படுகிறது.	</p>
<p>	பலமுள்ள அரசாங்கத்துக்கும் ஒரு தனி மனிதனுக்கும் போராட்டம், 'ராணுவத்தின் கௌரவம் பெரிதா? அல்லது நாட்டின் நீதி பெரிதா?' என்பதில் அறிஞர்கட்குள் போராட்டம். கத்தியின் முனைக்கும் பேனாவின் முனைக்கும் போராட்டம். வஞ்சகனுக்கும் நிரபராதிக்கும் போராட்டம். தலைவனின் உத்திரவுக்கும் மனசாட்சிக்கும் போராட்டம். சுதந்திரத்துக்கும் அடக்குமுறைக்கும் போராட்டம்.	</p>
<p>	இப்போராட்டங்கள் ஒரு தனி மனிதனின் வாழ்க்கையிலே சில சம்பவங்களாக உருக்கொள்கின்றன. உண்மையில் நம்பிக்கையுடைய ஒரு தனி மனிதன், நாட்டின் பெருமையையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுவதற்காகத் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்கிறான். இவன் யார்? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரெஞ்சு நாட்டிலே தோன்றிய எமிலி ஸோலோ (Emile Zola) என்னும் சிறந்த ஆசிரியன்.	</p>
<p>	இவனுடைய வாழ்க்கையைச் சிறந்த சினிமாப்படமாகத் தயாரித்த பெருமை வார்னர் பிதர்ஸ்க்கு உரியதாகும். கீழ்த்தரமான துப்பறியும் கதைகளில் கவனம் செலுத்தும் மக்கள், இப்பொழுது புதிய புத்தகங்களில், சிறப்பாக வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களில் கவனம் செலுத்துவதைக் காண்கிறோமல்லவா? இப்புரட்சி, புத்தக உலகில் மட்டுமல்ல, சினிமா உலகிலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு தனிமனிதன் வாழ்க்கைச் சரித்திரம், சினிமா உலகிற்குச் சிறந்த முறையில் வருவது இதுவே முதலாவதாகும்.	</p>

<p>	நியூயார்க் நகரிலுள்ள சிறந்த தியேட்டர் ஒன்றில் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் அமைதியாக உட்கார்ந்து இப்படத்தைப் பார்க்கின்றனர். எங்கும் நிசப்தம். எமிலி ஸோலோவின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் ஆர்வத்தோடு கேட்கின்றனர். பல சமயங்களில் இந்த ஜனங்களின் கண்களில் நீர் ததும்புகின்றது. சில சமயம் சந்தோஷ உணர்ச்சியால், சில சமயம் துக்கத்தினால், தங்களை மறந்து 130 நிமிஷங்கள் இப்படத்தைக் கண்டு மகிழ்கின்றனர்.	</p>
<p>	சாதாரணமாக ஒரு படம் 60 முதல் 75 நிமிஷம் வரைதான் காட்டப்படும். இப்படத்தின் தன்மையைக் கருதி இதனுடைய அளவை இரட்டித்துள்ளார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை. இந்த 130 நிமிஷங்களில் ஒரு வினாடியாவது ஜனங்கள் சோர்வோ அன்றி ஆயாசமோ அடையவில்லை.	</p>
<p>	வறுமைக்கும் அறிவுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டல்லவா? அறிஞனான எமிலி ஸோலோ வறுமையிலே பிறந்து வறுமையிலே சிறிது காலம் வாழ்ந்தான். இவன் 1840-ம் வருடம் எய்க்ஸ் (Aix) என்னுமிடத்தில் பிறந்தான். தந்தை, இத்தாலியனுக்கும் கிரேக்கப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர். தாய், பிரெஞ்சுகாரி. எமிலி ஸோலோ இளமையிலேயே தனது தந்தையை இழந்தான். தாய், கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தாள். குடும்பத்தில் அரைக்காசு கூடக் கிடையாது. அன்றாட வேலையின் மூலம் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக் கொண்டுதான் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். வேலை கிடைக்காவிட்டால் நாள் முழுவதும் அக்குடும்பம் பட்டினி.	</p>
<p>	தர்ம சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டது ஸோலோவுக்கு. டிரேபஸ் உண்மையிலேயே துரோகி தண்டிக்கப்பட்டது நியாயமே என்றும் ஸோலோ கருதினான். ஏன்? பிரெஞ்சு தேசம் முழுவதும் அப்படித்தான் நினைத்தது. ஜெர்மன் ஸ்தானீகர் கர்னலுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் நகல், ஸோலோவின் மனதை அடியோடு மாற்றிற்று. வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில், தான் பட்ட கஷ்டங்களெல்லாம் நினைவுக்கு வந்தன. ஒரு நிரபராதியின் வாழ்க்கை ஏன் பாழாக வேண்டும்? அவன் மனிதன் தானே? அவனுக்கு மனைவி மக்களும் உண்டல்லவா? ராணுவத்தின் பொய்யை, நாடு முழுவதும் நம்புகிறது. ஆனால் நான் தனி மனிதன். ஆயினும் உண்மை எவ்வளவு பெரிது? 'உண்மையை யாரும் எப்பொழுதும் மறைக்க முடியாது. சிலகாலம் மறைந்ததுபோல் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் மறையாது' என்று கூறினான் ஸோலோ, 'ல யூரப்' என்ற பத்திரிகையில் பிரெஞ்சு நாட்டின் குடியரசுத் தலைவருக்குப் பகிங்கரக் கடிதம் எழுதினான். இக்கடிதம் சரித்திரப் பெருமை வாய்ந்தது. உண்மை, வீரம், உணர்ச்சி முதலியவைக் இக்கடிதத்தில் ததும்புகின்றன.	</p>
<p>	பொதுமக்களின் பலரும், ராணுவத்தால் தூண்டப்பெற்ற சிலரும் ஸோலோவை எதிர்த்தனர். இவ்வறிஞனின் அரிய நூல்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. 'ல யூரப்' பத்திரிகாலயத்தை இடித்துத் தகர்த்தனர். ஸோலோ, டிரேபஸ் ஆகிய 'இரு துரோகி'களைப் போன்று உருவம் தயாரித்து அதனைக் கொளுத்தினர். ராணுவத்தார் ஸோலோமீது வழக்குத் தொடர்ந்தனர். நீண்ட நாள் வழக்கு நடைபெற்றது. நீதியும் ராணுவ அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுவிட்டது. ஸோலோவும், அவன் வக்கீல்களும் டிரேபஸ் குற்றவாளி அல்லவென்றும், ராணுவம் குற்றமுடையதென்றும் நிரூபித்தார்கள். ஆயினும் என்ன பயன்? ஸோலோவைத் தண்டிக்காவிட்டால் தனது பதவியை ராஜிநாமா செய்வதாகப் பயமுறுத்தினான் ராணுவத்தலைவன். 'ஸோலோவைத் தண்டியுங்கள். ராணுவத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று அலறினர் ராணுவ	</p>

	அதிகாரிகள். 'மனித உள்ளம்' படைத்த நீதிபதியும் பன்னிரண்டு ஜூரிகளும் 'ஸோலோ குற்றவாளி' என்று ஏகமனதாய்த் தீர்மானித்தனர். ஒரு வருட சிறையும் மூவாயிரம் பிராங்க் அபராதமும். யாருக்கு? உண்மையை அஞ்சாது வெளிப்படுத்திய ஒரு சுதந்திர ஆசிரியனுக்கு!	
<p>	ஸோலோ, பிரான்ஸ் தேசத்தில் மட்டுமல்ல, உலகிலேயே புகழ் படைத்தவன். அவன் நண்பர்கள் அவனை இங்கிலாந்து போய், பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிப் போராடும்படி செய்தனர். மாதம் ஒன்றுக்குப் பத்து லட்சம் உணர்ச்சி ததும்பிய வார்த்தைகள் கொண்ட கட்டுரைகள் எழுதினான் ஸோலோ. பிரான்சின் நீதிமுறையை உலகம் எள்ளி நகையாடிற்று; ஏளனம் செய்தது. பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. புதிய யுத்த மந்திரி டிரேபசின் வழக்கை ஆராய்ச்சி செய்தான். உண்மை வெளியாயிற்று. கர்னல் தற்கொலை செய்து கொண்டான். ராணுவத்தலைவன் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்தான். மற்றைய அதிகாரிகள் சிறைப்பட்டனர்.	</p>
<p>	“புத்தம் புதிய கலைகள் மெத்த வளருது மேற்கே” என்றார் பாரதியார். இப்புதிய கலைகளிலே சினிமாக்கலை சிறப்பு வாய்ந்தது. சிறப்பு வாய்ந்த இக்கலையிலே செய்திப்படம் முக்கியமானது.	</p>
<p>	சினிமா ஒரு கலையா? என்று சிலர் வினவக்கூடும். சினிமா நிச்சயமாக ஒரு கலைதான். சந்தேகமே கிடையாது. நாம் ஒன்றை நேரில் பார்ப்பதற்கும், அதனையே சினிமாவில் பார்ப்பதற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசந்தான் சினிமாவை ஒரு கலையாகச் செய்கிறது. இதனை நம்புங்கள். இல்லையானால் உலகிற் சிறந்த டைரக்டர்களில் ஒருவரான புதோவ்கின் என்ற ரஷ்யரைக் கேளுங்கள்.	</p>
<p>	“நமக்கு, சினிமா, கலைகளிலே மிக முக்கியமானது” என்றார் லெனின். சினிமாவை முதன் முதலில் வெற்றிகரமாகப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் ரஷ்யர்கள். இன்று ரஷ்யாவை உருவாக்கிய முக்கியமான அம்சங்களிலே சினிமாவும் ஒன்று. அதனால்தான் கலைகளிலே மிக முக்கியமானது என்றார் லெனின்.	</p>
<p>	“சினிமா, அதிலும் செய்திப் படங்கள் நமது தேசத்தின் நிரந்தரமான செல்வம்” என்றார் அமெரிக்கத் தலைவரான ரூஸ்வெல்ட். ஜெர்மனியில் ஹிட்லர், பிரசார மந்திரியான டாக்டர் கோல்ஸையே சினிமாவின் தலைவராக நியமித்துள்ளார். வெளிநாட்டு உதவி மந்திரியே செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் செய்திப் படங்களின் ஆசிரியராக இருக்கிறார். இங்கிலாந்தில் பிரிட்டிஷார், மட்டமான தங்களுடைய படங்களைச் சட்டத்தினால் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பிரான்ஸ் தேசத்தில் சினிமாவுக்கென்று தனியாக ஒரு மந்திரி நியமிக்கலாமா என்று ஆலோசிக்கின்றனர். இத்தாலி சர்வாதிகாரியும், துருக்கி சர்வாதிகாரியும் காமிராக்களுக்கு முன்னே புன்னகை செய்து, தங்கள் கொள்கைகளைப் பிரசாரம் செய்யத் தயங்குகிறார்களில்லை. சண்டைக்கு முன்னர், சீனாவிலே மத்திய அரசாங்கத்தார் சொந்தமாக சினிமா செய்திப் படங்கள் தயாரித்து வந்தனர். ஜப்பானியர்கள் இவ்விஷயத்திலும் சீனர்களுக்கு இளைத்தவர்கள் அல்ல. நார்வே, ஸ்வீடன், டென்மார்க், ஹாலந்து, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, ருமேனியா போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கங்கள் சினிமாக்கலை அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்கின்றன.	</p>
<p>	லேடி ஆஸ்டர் போன்ற பிரபல தலைவிகளும், பெர்னாட்டு ஷா போன்ற அறிஞர்களும், சினிமாவில் தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அப்பாடா! உலக முழுவதும் எப்படிச் சினிமாவை ரசிக்கிறது! உலகத்தில் இதுவரை எந்தக் கலையும்	</p>

	அடைந்திராத ஒரு சக்தியை - ஒரு உன்னத நிலையை - ஒரு பெருமையை இன்று சினிமாக்கலை அடைந்திருக்கிறது.	
<p>	தியேட்டரிலே உட்கார்ந்து சுகமாகப் படம் பார்க்கும் மக்களுக்கு, சில விநாடிகள் அதிர்ச்சிகளை உண்டாக்கக் கூடிய செய்திகளைத் தயாரிப்பதற்காகப் பல காமிராக்காரர்கள் தங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்திருக்கின்றனர். மகா யுத்தம், அபிஸ்னிய யுத்தம், ஸ்பெயின் யுத்தம், சீன யுத்தம் முதலியவைகளை நேருக்கு நேராக நாம் பார்ப்பதற்கு வீரம் நிறைந்த இக்காமிராக்காரர்களே காரணம். இவர்களுடைய பெயர்கள் உலகினருக்குத் தெரியாமலே போய்விடலாம். ஆனால் கலை வளர்ச்சிக்காக உயிர் துறந்த இவ்வீரர்களின் தியாகம் ஒருநாளும் வீண்போகாது.	</p>
<p>	செய்திப் படங்கள் வெறும் படங்கள் அல்ல. இவைகள் விஷயங்களை விளக்குகின்றன; அறிவையூட்டுகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச் சரித்திரத்தை 'ரிகார்டு' செய்கின்றன.	</p>
<p>	நினைத்தாலும் திடுக்கிடத் தகந்த நிகழ்ச்சிகள் பல, படம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹிண்டன்பர்க் ஆகாய விமானம் எரிந்து வீழ்வதும், சீனர்கள் வீதிகளிலே சுட்டு வீழ்த்தப்படுவதுவும், ஆகாய விமானங்களிலிருந்து குண்டுகள் எறிந்து நகரங்களையும் மக்களையும் நாசப்படத்துவதும் சகிக்க முடியாத காட்சிகளல்லவா? நரம்புத் தளர்ச்சியில்லாமல் இவைகளை எப்படிப் படம் பிடித்திருக்கிறார்கள்! பல சமயங்களிலே இந்தச் செலூலாய்ட் சுருணைகள் தனி ஆகாய விமானங்களிலே பிரயாணம் செய்கின்றன. அபிஸ்னியாவின் மாஜி மன்னர் ஹெயிலி ஸெலாயி பட்டாபிஷேகத்தின்போது எடுத்த படங்கள், பல நாடுகளுக்கு ஆகாய விமானங்களிலே அனுப்பப்பட்டன.	</p>
<p>	ஒழுங்காகச் செய்திப் படங்களைத் தயாரிக்கும் துறையில் அமெரிக்கர்கள் தலை சிறந்து விளங்குகின்றனர். இரவு 9-மணிக்கு ஒரு செய்திப் பட ஸ்டூடியோவில் எவ்வளவு பரபரப்புக் காணப்படுகிறது! உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வரும் படங்கள் திரையில் காண்பிக்கப்படுகின்றன. ஆசிரியர் அதற்கு வியாக்யானம் எழுதுவார். சுத்தமான வாக்குள்ளவர்கள் தான் அதனைப் பேசுவார்கள். படத்தில் இயற்கையாக உள்ள சப்தம், பின்னணி சங்கீதம், வியாக்யானம் ஆகிய மூன்று சப்தங்களும் ஒன்றாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அன்றிரவே இப்படங்கள் அச்சாகி விடுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிண்டிங் மெஷினும் ஒரே சமயத்தில் எட்டுப் படங்கள் தயார் செய்கின்றன. இவைகளிற் சில அன்றிரவே ஆகாய விமானத்தில் கொண்டு போகப்படுகின்றன.	</p>
<p>	வியாக்யானம் செய்பவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் Commentators என்று பெயர். பொதுவாக இவர்கள் ரேடியோவில் சுத்தமாகப் பேசுவதில் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். அமெரிக்கர்களுக்கு நகைச்சுவை இயற்கையிலேயே அதிகம். சாரமற்ற விஷயங்களையும் நகைச்சுவையினால் ரசிக்கவைத்து விடுவார்கள். அமெரிக்காவில் ஐதாகோ என்ற ஸ்டேட்டில் ஒரு குடியானவனுடைய நிலம் திடீரென இயற்கையால் ஒரு பாதாளக் கிடங்காக மாறிவிட்டது. இதனை ஜனங்கள் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.	</p>
<p>	ஐரோப்பா முழுதும் அலைந்தேன். திரும்பியதும், ஹரிபுரா காங்கிரஸுக்குச் சென்றேன். இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு ஸ்டூடியோக்களைப் பார்வையிட்டேன். அநேக பட முதலாளிகளுடன் என் திட்டம் பற்றி விவரித்தேன் பலனில்லை.	</p>
<p>	இதன் நடுவில் இந்தியாவின் தலைசிறந்த ஸ்டூடியோ ஒன்றில் தாங்கள் ஆரம்பிக்கவிருந்த செய்திப்பட இலாகாவிற்கு என்னைத் தலைவராக அழைத்தனர்.	</p>

	அதை எண்ணிச் சிலகாலம் தாமதித்தேன். ஆனால் அவர்கள் செய்திப்படம் ஆரம்பிக்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டதும், என் பழைய வேலையைத் தொடங்கினேன்.	
<p>	சென்னையிலுள்ள பல முதலாளிகள் எனது திட்டத்தைப் பார்த்து நகைத்தனர். சிலரால் அதனை அறிந்து கொள்ளக்கூட முடியவில்லை. ஒரு பிரபல பிலிம் கம்பெனி மாணேஜர், என் எதிரிலேயே தன் முதலாளியிடம், “வாழ்க்கைச் சித்திரப்படம் (டாக்குமெண்டரி ப்லிம்) இலவசமாகக் காண்பித்தால் கூட ஜனங்கள் பார்க்க வரமாட்டார்கள்” என்று கூறினார்.	</p>
<p>	பலர் நான் வெறும் மனக்கோட்டை கட்டும் இளைஞன் என்றும், வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி இருப்பதால், சாத்யமாகாத எண்ணங்களை வைத்துக்கொண்டு குழம்பிக் கொண்டிருப்பதாயும் எண்ணினர். இதன் நடுவில் சில முதலாளிகள், தங்கள் படத்திற்கு டைரக்டராக வரும்படி கொழுத்த சம்பளத்தை ஆசை காட்டினர். தொகை ரொம்ப வசீகரமாக இருந்தது. ஆனால் நான் எடுத்த காரியத்தை விடுவதில்லை என்று சங்கற்பம் செய்து கொண்டேன்.	</p>
<p>	அதன் பிறகுதான் ‘டாக்குமெண்டரி பிலிம்ஸ்’ ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அக்கம்பெனி உருவாக ஏறக்கூடிய ஒரு வருஷம் சென்றது. அதற்கிடையில் தமிழ்ப்பட முதலாளிகளைப்பற்றி அறிய நல்ல அனுபவமும் கிடைத்தது. நான் என் எண்ணத்தில் பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் இருந்தேன்.	</p>
<p>	இந்தியாவைச் சுற்றிப் பல தடவைகள் அலைந்தேன். உலகத்தில் ஏறக்குறையப் பாதிக்கு மேல், வேகமாக கப்பல்களிலும், ஆகாய விமானங்களிலும் ஐந்து மாதங்கள் சுற்றினேன்.	</p>
<p>	பழைய படங்களைச் சேகரிப்பது, விசேஷமாக இந்தியாவில் மிகவும் ரசமாக இருந்தது. ஸ்டூடியோக்களுக்குச் சென்று பழைய படங்களைப் பற்றி விசாரிக்கும் போது அநேகர் என்னை மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன் உற்று நோக்கினர். இந்தக் குப்பகைளை என்ன செய்யப்போகிறாய் என்று கேட்டனர். ஆனால் நான் மிகவும் அபூர்வமான சிலவற்றை அந்தக் குப்பைகளிலிருந்து தேடி எடுத்தேன்!	</p>
<p>	முதல் ஆண்டு முழுவதும் தேடிச் சேகரித்த படங்கள், முழு நீளப்படமாச் செய்வதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. பிறகு ஐரோப்பாவிற்குப் பயணமானேன்.	</p>
<p>	ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட செய்திப் படக் கம்பெனிகட்குச் சென்றேன். கீழ் நாடுகளிலும் மேல் நாடுகளிலும் காந்திஜியின் வாழ்க்கைக்கு உபயோகமான, எல்லாப் படங்களையும் சேகரித்தேன். வெளிநாடுகளில் படங்கள் சேகரிப்பது இந்தியாவைவிடச் சுலபமாகவும் சிக்கனமாகவும் இருந்தது.	</p>
<p>	தென் ஆப்பிரிக்கா, நிறத் திமிர் நிறைந்த நாடு, இன்று கூட டர்பன் நகரில் உள்ள சில வீதிகளில் இந்தியர்கள் நடந்து செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ட்ராம், பஸ்களிலும் ஐரோப்பியர் அல்லாதவர்களுக்காக கடைசி மூன்று ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில பஸ்களில் இந்தியர்களையும், நீக்ரோக்களையும் ஆடு மாடுகளைப் போல் அடைக்கிறார்கள்! பாங்குகளில் இவர்களுக்கெனத் தனி ஜன்னல்கள்! தனி தபால் ஆபீஸ்களும் இருக்கின்றன! அநேக சினிமாக்கொட்டகைகளில், ஹோட்டல்களில், காபி சாப்பிடுகிற இடங்களில், இந்தியர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஜோகன்னஸ்பர்க் நகரில் உள்ள ஒரு சிறு கடைக்குச் சென்று, நான் சோடா கேட்டபொழுது அங்குள்ள பெண் “புட்டியில் தருவதற்கு ஒன்றுமில்லை” என்று சொன்னாள்! இந்த நாட்டில் தான் மகாத்மா காந்தி இருபது வருஷ காலத்திற்கு மேலாகத் தங்கி, இவ்வித அநியாயங்களை ஒழிக்க அநேக	</p>

	போராட்டங்களை நடத்தினார்.	
<p>	ஆனாலும் தென் ஆப்பிரிக்காவிலும் இன்பகரமான அனுபவங்கள் இல்லாமலில்லை. காந்தி என்பது ஒரு மந்திரச் சொல்லாக விளங்கிற்று. அதுதான் உண்மையான அநுமதிச் சீட்டு! காந்திஜியுடன் தோளோடு தோள் நின்று உழைத்த பல ஊழியர்களையும், சகபாடிகளையும் சந்தித்தேன். முதல் சத்யாக்ரகப் போராட்டத்தைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லிய அருமையான சம்பவங்கள் என் மனதை விட்டு ஒரு நாளும் அகலாது.	</p>
<p>	ஸ்ரீ காலன்பாக் என்ற ஐரோப்பிய சிற்பி, காந்திஜியின் தோழர். ஜோகன்னஸ்பர்க்கில் நிரந்தரமாக வசிக்கும் அவர் டால்ஸ்டாய் பண்ணை போன்ற தூரமான இடங்களுக்கு, காமிராவைத் தாமே தோளில் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்! காந்திஜியிடம் அவர் கொண்டிருந்த அன்பு எத்தகையது!	</p>
<p>	நான் ஜோகன்னஸ்பர்க்கில் இருந்தபோது யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. கப்பல் கம்பெனிகள் எல்லாம் “இடமில்லை” என்று கையை விரித்தன. ஒரு கம்பெனியார் இந்தியர்களை முதலாவது வகுப்பில் அனுமதிப்பதில்லை என்று கூடக் கூறினர். உடனே என்னுடைய உரிமையைப் பற்றிப் போராட ஆரம்பித்தேன். இந்திய அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டு ஜெனரல், வர்த்தக சங்கம் இவர்களின் உதவியைக் கொண்டு, நான் வெற்றி பெற்றேன். தாய்நாடு திரும்ப டிக்கட் கிடைத்தது.	</p>
<p>	இந்தியாவிற்கு வந்த பின்னரும் தேசத்தைச் சுற்றி மீண்டும் படங்களுக்காக அலைய ஆரம்பித்தேன். டாகுமெண்டரி பிலிம் காமிராக்காரர்கள் பல்வேறு சமயங்களில் மாதக் கணக்காக வார்தாவில் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். மகாத்மா காந்தியைப் படம் பிடிப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். காமிராவுக்காக அவர் சிறிதுகூட நிற்பதில்லை. சாதாரணமாக அவர் மிகவும் வேகமாக நடப்பவர். அதையும் விட அவரைச் சுற்றிலும் எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஜனங்கள் நிற்குகொண்டு, படத்தில் தாங்களும் விழவேண்டுமென்று தலையை நீட்டுகின்றனர். காந்திஜியின் வீட்டுக்கு அநேக காமிராக்காரர்கள் அனமதிக்கப்படுவதில்லை. இத்தகைய மகத்தான கஷ்டங்களுக்கிடையே காந்திஜியின் வாழ்க்கையில் அருமையான சில காட்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.	</p>
<p>	பிலிம் தொழிலின் சகல அம்சங்களிலும் அமெரிக்கர் மிகச் சிறப்பான முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஸ்டூடியோவுக்கும், ஊர் சுற்றும் சில ஏஜெண்டுகள் இருக்கிறார்கள். புதிய ‘நட்சத்திர’ங்களைக் கண்டுபிடிப்பது இவர்களின் வேலை. முதல் காட்சியைப் படம் பிடிக்க ஆரம்பிக்குமுன், கதை, படம் எடுக்கும் குறிப்புகள் அடங்கிய ‘ஸ்கிரிப்ட்’ முதலிய அனைத்தும் தயாராயிருக்கும். ஒரு படத்தை எடுக்க, நான்கு முதல் பத்து வாரங்கள் தான் பிடிக்கும்.	</p>
<p>	காமிராக்காரர்களில் இரண்டு வகை. ஒளி நிபுணர்கள் ஒரு வகை. படம் பிடிக்கும் ‘ஆபரேட்டர்கள்’ மற்றொரு வகை. படம் பிடிக்கும் காமிராக்காரர்களைப் போல் மூன்று மடங்கு அதிகச் சம்பளம் ஒளி நிபுணர்கள் பெறுகிறார்கள்.	</p>
<p>	ஒரே காட்சியை எடுக்கையில் மூன்று காமிராக்களை, பெரும்பாலான ஸ்டூடியோக்கள் உபயோகிக்கின்றன. இந்த மூன்று காமிராக்களும் வெவ்வேறான மூன்று கோணங்களில் வைக்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறான மூன்று கோணங்களில் படத்தை அவைகள் எடுக்கின்றன. அந்த மூன்றில் எது மிகச் சிறந்ததாயிருக்கிறதோ, அதையே முடிவான பிலிமில் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். ஹாலிவுட்டில் இப்படி மூன்று நெகடிவ்கள் எடுத்தாலும், மொத்தச் செலவில் நூற்றுக்குப் பத்து விகிதம்தான் வெற்றுப் பிலிம் வாங்குவதற்கென்று பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். நம்மவர்களுக்கோ, வெற்றுப் பிலிமுக்கு 30 சதவிகிதத்துக்கு மேல் செலவாகிவிடுகிறது!	</p>

<p>	பிலிம் தொழிலின் மூன்று கிளைகளான உற்பத்தி, விநியோகம், காட்சி, இந்த மூன்றையும் ஒரே கம்பெனியே நடத்துகின்றது. அமெரிக்கர்களின் சினிமாத் தொழில் வெற்றிக்கு இதுதான் மூலகாரணம்.	</p>
<p>	ஐக்கிய அமெரிக்கா முழுவதிலும் மொத்தம் 20,000 தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. மெட்ரோவுக்கும் பாரமவுண்டுக்கும் மட்டும் தனித்தனி 400 'தியேட்டர் சங்கிலி'கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள்ளேயே 'லோஸ் இன்கார்ப்பொரேட்' தான் மிகப் பெரியது. அந்தந்தக் கம்பெனிகளுக்கு 1,500 தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன.	</p>
<p>	இங்கிலாந்து	</p>
<p>	இங்கிலாந்து வருவோமானால், ஏமாற்றந்தான் ஏற்படுகிறது. ஏதோ சில படங்களைத் தவிர, மற்ற இங்கிலீஷ் படங்களெல்லாம் மட்டமாகவே இருக்கின்றன.	</p>
<p>	இங்கிலாந்திலே பிலிம் உலக மன்னராகவுள்ள அலெக்ஸாண்டர் கோர்ட்டா ஆங்கிலேயரல்லர், ஹங்கேரியர். இங்கிலாந்து ஸ்டூடியோக்களில் வேலை செய்யும் காமிராக்காரர்களில் பெரும்பாலோர் அயல்நாட்டுக்காரர்கள், 'கோர்ட்டா' முறை என்ற ஏற்பாட்டால்தான் பிரிட்டிஷ் படங்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் மூன்று அமெரிக்கப் படங்கள் இறக்குமதியானால், ஒரு பிரிட்டிஷ் படத்தை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.	</p>
<p>	உலகத்திலேயே வேறெந்த நகரத்தையும் விட மிக அதிகமான செய்திப் படத் தியேட்டர்கள் லண்டனில் இருக்கின்றன. லண்டனில் நடுமத்தியில் சுமார் இருபது செய்திப் படத் தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள்ளேயே டாட்லர் சினிமா என்பதற்குத் தான் ஜனங்கள் மிக அதிகமாய்ப் போகிறார்கள். இந்தத் தியேட்டரின் மிகப் பெரிய திரையில், ஒரு சமயம் டெர்பி குதிரைப் பந்தயக் காட்சியை ஆகாசதர்சினியில் (டெலிவிஷன்) பார்த்தேன்.	</p>
<p>	மீதி ஐரோப்பா	</p>
<p>	ஒரு காலத்தில் பிரெஞ்சுப் படங்கள் உலக மார்க்கெட்டில் பிரபலமாயிருந்தன. இப்போது அவை மட்டமாகிவிட்டன. ஏனெனில், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பட உற்பத்தியைக் கைக்கொண்டதால், தொழில் சீரழிந்துவிட்டது.	</p>
<p>	அமெரிக்காவிலே, அமெரிக்கர்களுக்காக, முக்கியமாக அமெரிக்கப் பெண்களுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் ஒரு படம் இந்தியர்கட்கு எவ்வாறு ஏற்றதாக இருக்க முடியும்? அமெரிக்க டைரக்டர்கள் மிகக் கெட்டிக்காரர்கள். பணம் சம்பாதிப்பதற்கேற்ற வழியில் படங்களைத் தயாரிக்கின்றனர். படங்களுக்குச் செல்கின்றவர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்கள். அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தினால்தான் படம் வெற்றியடையும். பெண்கள் காதல் படங்களைத்தான் விரும்புகின்றனர். இக்காரணங் கொண்டுதான் அமெரிக்காவில் அபரிமிதமாகக் காதல் படங்களைத் தயாரிக்கின்றனர்.	</p>
<p>	ஒரு பெண் சினிமாவுக்குச் சென்றால், படம் பார்க்கும்பொழுது தன்னைக் கதாநாயகியாக நினைத்துக்கொள்கிறாள். தான் அழகாயிருப்பதாகவும், தனக்குப் பிறரைக் கவர்ச்சி செய்யும் தன்மையிருப்பதாகவும் எண்ணுகிறாள். இதனால்தான், கதாநாயகி அழகாகவும் பிறரைக் கவரும் தன்மையுடையவளாகவும் இருக்கிறாள். படம் பார்க்கும் பெண் தான் உயர்ந்த ஆடைகளை அணிய விரும்புகிறாள். இதைக் கருதிக் கதாநாயகிக்கும் நல்ல ஆடைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கதாநாயகி பல கஷ்டங்களை அடைந்து கடைசியாகக் காதலனை அடையவேண்டுமென்று இப்பெண் விரும்புகிறாள். எனவே படமும் சந்தோஷமாக முடிகிறது.	</p>
<p>	பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் தங்கள் பெண் சிநேகிதர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகவே சினிமாவுக்குச் செல்கிறார்கள். தியேட்டருக்குள் சென்றால் இருட்டாகவும், சிறிது உஷணமாகவும் இருக்கும். அன்றியும் பிடித்துக்	</p>

	கொள்வதற்கு ஒரு மிருதுவான கையும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்களைப் பற்றிப் பட முதலாளிகட்கு என்ன கவலை? படங்களுக்குக் பண வருவாய்க் கிடைப்பது பெண்களால் என்று இருக்கும்வரை, அவர்களுக்காகத்தான் டைரக்டர்கள் படங்களைத் தயாரிப்பார்கள்.	
<p>	சில வருடங்கட்கு முன்னே ஒரு தமிழ்ப் படம் பார்த்தேன். அதில் ஒரு நடிகர் தூங்கும் பெண்ணை முத்தமிட்டார். முத்தமிட்ட சப்தம் மூன்று பர்லாங் தூரம் கேட்டிருக்கும். அவர் முத்தமிட்டது கூட ஆச்சரியமில்லை. அந்த முத்தத்தின் சப்தத்தைக் கேட்டு அந்தப் பெண் விழிக்காமல் இருந்தாளே, அதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது!	</p>
<p>	நம் நாட்டில் பகிங்கரமாக முத்தமிடுவது - அதுவும் பெண்களை முத்தமிடுவது நினைப்பதற்கும் முடியாத காரியம். சிலர் படத்தில் முத்தமிடுவதைக் கண்டால் 'ஆபாசம்' என்கிறார்கள். ஆனால் முத்தமிட வேண்டுமென்று இவர்கட்கு மனதிற்குள்ளே அளவு கடந்த ஆசை.	</p>
<p>	தற்பொழுதுள்ள தமிழ் சினிமாக்களில் நேரடியாக முத்தமிடப் பயப்படுகிறார்கள். சில படங்களில் முத்தம் இடுவதை, 'சிலுவாய்த்'தாக (உருவம் மட்டும் கருப்பாகத் தோன்றும்) எடுத்துள்ளார்கள்.	</p>
<p>	எல்லா வகையிலும் முன்னேறிவிட்டதாகப் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளும் ஜப்பான் முத்தத்தில் பின்னே நிற்கிறது. சினிமாப் படங்களில் முத்தமிடக் கூடாதென அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.	</p>
<p>	அமெரிக்கப் படங்களில் முத்தம் இல்லாத படங்கள் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம். அமெரிக்காவில், கீழ்த்தரமான தியேட்டர்களில், படத்தில் கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் முத்தமிடும் பொழுது, படம் பார்க்கும் தம்பதிகளில் பலர் முத்தமிட்டுக் கொள்வார்கள்.	</p>
<p>	நியூயார்க் நகரில் ரேடியோ சிட்டி மியூசிக் ஹால் என்றொரு தியேட்டர் இருக்கிறது. உலகத்திலேயே இதைத்தான் பெரிய தியேட்டர் என்று கருதுகிறார்கள். ஆறு மாடிகள், ஆறாயிரத்தைநூறு மக்கள் ஒரே காலத்தில் உட்காரலாம். தியேட்டரின் மேன் மாடிக்குச் செல்ல 16 'லிப்டுகள்' இருக்கின்றன. வெளியே செல்வதற்கு 64 கதவுகள் இருக்கின்றன. தியேட்டருக்கு உள்ளே சென்றால் ஒரு அரண்மனையைப் போலிருக்கிறது. அங்கு செல்வதால் உண்டாகும் இன்பம், செல்கிறவர்கட்கெல்லாம் பொதுவுடைமை. மாலை 4 மணிக்கு ரொட்டியும் டியும் எல்லோருக்கும் இனாமாக வழங்குகிறார்கள்.	</p>
<p>	'பாரடைஸ்' என்பது நியூயார்க் நகரிலுள்ள மற்றொரு தியேட்டர். சுமார் மூவாயிரம் ஜனங்கள் உட்காரலாம். மூன்று மாடிகள் உள்ளது. உள்ளே சென்றால் வெட்ட வெளியில் உட்கார்ந்திருப்பது போலத் தோன்றும். நீலநிற ஆகாயம் - நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் மேகங்கள் - பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரங்கள் - இவையெல்லாம் இயற்கையல்ல, செயற்கைதான். மனோரம்மியமான இத்தியேட்டரிலே ஆண்களும் பெண்களும் ஜோடி ஜோடியாக அமர்ந்து, படம் பார்த்து மகிழ்வது எவ்வளவு இன்பமான காட்சி!	</p>
<p>	அமெரிக்கத் தியேட்டர்களிலே ஒரு பிரோகிராம் என்பது இரு பெரிய படங்களும், மற்றும் இரண்டு அல்லது மூன்று படங்களும் கொண்டதாகும். இரண்டு படங்களை எப்படி ஒரே சமயத்தில் பார்ப்பதென்று தமிழர்கள் மலைக்கலாம். ஆனால் ஆங்கிலப் படத்தின் சராசரி ஓடும் நேரம் ஒன்றேகால் மணிதான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இரண்டு படத்திற்கு இரண்டரை மணி நேரம். மற்றும் மூன்று சிறு படங்கள் - ஒன்று செய்திப் படம். இதன் நீளம் சுமார் 1000 அடி. காட்டும் நேரம் பத்து நிமிஷம். அந்த வாரத்தில் உலகத்தில் நடக்கும் செய்திகளிற் பல இச்சுருணைகளில்	</p>

வந்து விடும். 'கார்ட்டூன்' எனும் வேடிக்கைப் படம் பத்து நிமிஷம் காண்பிப்பார்கள். பெரும்பாலும் இது கலர்ப்படமாக இருக்கும். மற்றுமொன்று அறிவூட்டும் சிறு படமாக இருக்கும். இரண்டு பெரிய படங்களிலே ஒரு படமாவது ஜனங்களுக்குப் பிடித்தமாக இருக்கும். பொதுவாகப் பெரும்பாலான மக்கள் செய்திப் படத்தையும் கார்ட்டூனையும் கண்டு மகிழ்கின்றனர். ஒரு புரோகிராம் ஐந்து படங்கள் காண்பிப்பதால், அதனை நிரவல் செய்ய அவர்கட்கு வசதியிருக்கிறது. தமிழ்ப்படம் ஒன்று மட்டமாக இருந்துவிட்டால், 'பணம் போச்சு' என்று திட்டிக்கொண்டே வெளியில் வருகிறோமல்லவா? வெளிநாட்டில் அப்படியில்லை. பணம் கொடுக்கும் மக்கள் பொதுவாகத் திருப்தியோடுதான் வெளியில் வருகின்றனர்.

</body></text>

</Doc>